

Josef Čermák začal svou vojenskou kariéru u protivzdušné obrany v Mariánských lázních v hodnosti rotmistra. Vždy se tím chlubil a byl hrdý na to, že je od „raketáků“. Svou pílí a poctivou prací dosáhl až na samý vrchol a v Armádě České republiky ukončil svou vojenskou kariéru na Ministerstvu obrany České republiky ve funkci ředitele odboru v hodnosti plukovníka.

V letech 1993 – 1994 byl účastníkem mírové mise UNPROFOR v bývalé Jugoslávii, kde zastával funkci personalisty a právě i z titulu své funkce pomohl mnoha lidem „nastartovat“ jejich vojenskou kariéru. Josef nedělal rozdíly, hovořil stejně s desátníkem i generálem, protože se na každého díval jako na člověka. Josef měl telefon plný kontaktů a vždy věděl komu zavolat, kde se za člověka přimluvit a jak mu pomoci. Nestávalo se, že by mu někdo telefon „nevzal“. Josef nikdy po nikom nic nechtěl, naopak vždy přemýšlel o tom, jak pomoci druhým.

Po odchodu do civilu na armádu nezanevřel, naopak – pozorně sledoval dění v Armádě České republiky. Dění v armádě pravidelně „glosoval“ a velmi ho mrzely nešvary a nespravedlnosti, které se v armádě dějí.

Byl členem Sdružení válečných veteránů ČR, aktivně se zapojil do činnosti organizace jako člen výboru Krajské organizace hl. m. Prahy.

Budou nám velice chybět jeho filosofická moudra, smysl pro humor a spravedlnost. Už nikdy nebude bavit plný autobus válečných veteránů na pietní cestu do Jugoslávie, už nikdy od něj nezazvoní telefon žádnému válečnému veteránovi s tím, že zajdeme „na dvě“.

Čisté nebe Pepo!

P.H.